

Folkseder från Härnevi socken.

Antecknat av Julis Johansson,
Danskebo Isarssa

{Härnevi sn
Fröstuna kl

Walborgsmässvafton.

Hälsökälla, kyrksågen

p. xxx.
(u. l.)
En sed från min hembygd, är att på aft-
den sista april tända upp en walborgsmässa
av riskvistar som man samlar ihop dag-
fört, och skall det vara riktigt fint, ska
det också vara en tjärtunna binnande
oppsatt på en lång stång, för att stenet
skall källa med de närmast kringliggan-
eldar. Under det att elden brinner som så
upfyras några böskott under de livligaste
hurrarop och skrån. Man tror sig genom
detta oväsen hålla borta vilddjuren, sa-
mycket annat. (28.)

En sådan gammal eldplats har varit
byn Brunnby i Fröstuna socken, numera
inte använd på grund av att en jung-
av vada blev skjuten till döds. Hennes m-
är inbuggat i berget samt året 1792.]

Hälsökälla På trefaldighetsafton skall man wallfärda,
en vada bekant hälsökälla, som har sitt a-
lopp åt norr. för att då på trefaldighet-
aftonen dricka av källans vatten. Då ska
man försäkra sig om hälsa under året.
Denna källa beagnas ännu som tre-
faldighetskälla och många fara långa
vägar dit. Särskilt kommer ungdomen
för att på samma gång roa sig. Den o-
nämnda källan är belägen strax sydväst
om socknens kyrka.

24.
Om sägen från min hembygd.

Om byggandet av Torstuna kyrka.

Det var i den gamla grä förtiden, då det ännu fanns jättar och troll i min hembygd, i Österunda och Torstuna socknar bland våra förfäder. En sådan fanns i vardera av ovan nämnda socknar. Ingen av dem ville låta den andre veta sitt namn. De skulle sväras att bygga var sin kyrka i var sin hemsocken. På en dag får Torstunajätten veta av en trollkärning vad Österundajätten bette. När Österundajätten hade sin kyrka så gott som färdig, skickade den andre jätten dit en trollkärning, just som han bröll grä och lade dit slutsteinen. — Kärningen säger då: "Hör du, Tingetut, lägg den där stenen lite längre ut." Då vart jätten ilsken, tog stenen och kastade den mot Torstuna kyrka för att slå rökull den. Men jätten spände väl sina armmuskler för dåligt, för stenen fastnade på en bergsnalle invid allmänna landsvägen, mitt för kyrkan, och i stenen påstås synas tydliga märken efter jättes fingrar, så att vem som helst, som tror därpå, kanse att den är ditkastad.